

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Fru Anne Grete Holmsgaard sagde, at nu havde vi kontrol over CO₂, men hvordan kan man have kontrol over noget, når USA ikke er med og Rusland heller ikke har underskrevet endnu? Hvordan kan man så påstå, der er kontrol over sådan nogle ting? Det forstår jeg simpelt hen ikke, og jeg vil godt ligesom have uddybet lidt, hvorfor man føler, man har kontrol over de ting.

Så kunne jeg også godt tænke mig at vide, om SF støtter det, Socialdemokratiet sagde under forespørgslen den 16. november 2000, nemlig at Danmark ikke kan klare det problem alene; at problemet simpelt hen er for stort til, at lille Danmark kan klare det alene. Socialdemokratiet ville have mest miljø for pengene, altså investere dem i andre lande, bl.a. Rusland og andre steder. Er det samme strategi, SF har, eller hvordan skal det forstås?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Fru Anne Grete Holmsgaard koncentrerede sig meget om at sige, at også SF går ind for at bruge de fleksible mekanismer og kvoter osv., og det er jo et udmærket udgangspunkt at have. Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge fru Anne Grete Holmsgaard om, er: Hvor stor en procentdel af Danmarks CO₂-reduktion skal foregå i Danmark? Er det 70, 80, 90 pct., eller hvad? Og hvor stor en udgift vil SF pålægge det danske samfund, de danske skatteydere, for at realisere planen om CO₂-reduktion?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg var i og for sig rigtig glad for at høre fru Anne Grete Holmsgaards ordførertale, for den var jo på mange måder lidt mere nuanceret og fremkommelig end den ordførertale, vi hørte fra Socialdemokratiet.

Jeg er glad for, at fru Anne Grete Holmsgaard og SF anerkender, at vi kan bruge de fleksible mekanismer i Kyotoaftalen. Jeg er også meget glad for, at SF anerkender, at vi her har mulighed for at se et udviklingspolitisk perspektiv i vores miljø- og energipolitik ved teknologioverførsel og ved industriel udvikling herhjemme.

Men det, som jeg trods alt undrer mig en smule over, er, hvordan SF, som gav mandat til ratifikation af Kyotoaftalen i maj 2000, nu kan have den aversion, som kommer til udtryk angående kvoter og handel med kvoter. Det er jo

nødvendigt, at der er et marked, og for at der kan være et marked, skal der være en køber og en sælger. Det er ligesom hele forudsætningen, så derfor er dette danske politikeropfundne begreb varm luft jo fuldstændig irrelevant, når man i øvrigt accepterer begrebet, som man åbenbart gjorde, da man gav mandat til ratifikationen. Kan fru Anne Grete Holmsgaard ikke være så venlig at prøve at uddybe det en lille smule for mig, så jeg også kan forstå det?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først til hr. Jørn Dohrmann: Jeg sagde ikke, at vi har fået kontrol over drivhuseffekten. Jeg sagde, at det, at man fik forhandlet en aftale igennem, gjorde det muligt overhovedet at tro på, at vi kan få kontrol med den menneskeskabte del af drivhuseffekten. Det var dét, jeg sagde. Hr. Dohrmann kan godt få mit papir bagefter.

Kl. 19.00

Så spurgte hr. Dohrmann også: Støtter SF det, der er blevet sagt af Socialdemokratiet? Nu er der jo blevet sagt ret meget af Socialdemokratiet, så det er lidt svært at svare på det hele. Men jeg kunne forstå, at det var den del, der handlede om, at Danmark ikke kan klare dette problem alene.

Ja. Jeg mener, det er rimelig evident, at Danmark selvfølgelig ikke kan klare drivhusproblemet alene, men det, der er fuldstændig afgørende, hvis det her skal føre til succes i det lange løb, er, at Danmark som et af de lande, der har det største udslip af drivhusgasser pr. indbygger, viser, at det reduceres reelt herhjemme. Det vil aldrig lykkes at få ulandene, heller ikke de store ulande, med, hvis Danmark og andre storudslippere ikke viser vilje og evne til reelt at skære deres eget udslip af drivhusgasser ned.

Hr. Eyvind Vesselbo spurgte: Hvor stor en del af sænkningen af drivhusudslippet skal så foregå ved hjemlige tiltag efter SF's mening? Klart hovedparten – klart hovedparten. Det har vi sagt hele tiden, det er der overhovedet ikke noget nyt i.

De eneste, der ikke har villet sige noget om det her, er faktisk regeringen. Jeg prøvede i mandags gennem tre spørgsmål i rap ovre i Børsens sal at få miljøministeren til at sige, hvad regeringen går efter. Men det ville miljøministeren ikke svare på. Han ville kun svare, at når andre påstod, at 80-90 pct. af reduktionerne i regeringens klimaplan skal foregå i udlandet, så var det helt